



Τιμή ετήσιας συνδρομής προπληρωτέας διά μὲν τὸ Ἐσωτερικὸν δραχμαὶ νέαι 12, διά δὲ τὸ Ἐξωτερικὸν 20.
Τὸ Γραφεῖον τῆς ἐφημερίδος, ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Σταδίου ἀριθ. 12 ἀπέναντι τῆς Γενικῆς Πιστωτικῆς Τραπεζῆς.

Ἐν Ἀθήναις, τῆ 24 Ματίου 1881.

Ὁ Ἀσμοδαῖος δημοσιεύει εἰς μέγα σχῆμα πιστὴν ἐκ φωτογραφίας εἰκόνα τοῦ Βελέντζα, οὐχὶ διὰ τὸ ἐπίσημον τοῦ προσώπου του, τὸ ὅποσον δὲν εἶναι οὔτε περισσότερον οὔτε ὀλιγώτερον διαπρεπὲς μερικῶν ἄλλων ἐπίσημοτήτων τῆς συγχρόνου Ἑλλάδος, ἀλλ' ἵνα μὴ νομίζωσιν οἱ ἐξωτερικοὶ ἡμῶν συνδρομηταί, ὅτι ὁ ἄνθρωπος αὗτός, περὶ οὗ τόσος πᾶταχος γίνεται, εἶναι θηριώδης τῆς τύπος Βασιλέως τῶν βουνῶν, οἷον περιέγραψεν ὁ γλαφυρὸς εἰκονογράφος κ. Edmond About. Ὡς βλέπουσιν οἱ Ἀναγνώσται, εἶναι οὗτος ἀπεναντίας κοινότατος τύπος συγχρόνου Ἕλληνος ἐν προόδῳ. Ὅσοιτικῶς πρὸς τὰ ἀνατολικά ἦθη καὶ ἔθιμα εὐγενῆς τύπος τοῦ Βασιλέως τῶν βουνῶν ἀντιπροῆλθεν, ἀφ' οὗτου τὸ ἔργον αὐτοῦ ἐθεωρήθη κοπιῶδες καὶ ἐπικίνδυνον. Ὁ ὀρεσίβιος ἐκεῖνος καὶ ὁ ἐπίγονός του ἐτελειοποιήθησαν εἰς τὴν ἀπαγγελτικὴν, τὴν στοιχουργικὴν, τὴν δικατριβογραφικὴν, τὴν κτηραγωγικὴν, καὶ μὲ τὰ ἐφόδια ταῦτα ἐπεδόθησαν εἰς ὅλα τὰ ἐν Ἑλλάδι θεωρούμενα ἐλευθέρια ἐπαγγέλματα καὶ δικαπρέπουσιν ἤδη ἐπὶ τῶν κορυφῶν τῆς βριθούτης λογίων, τιμίων καὶ ἀφιλοκερδῶν ἀνδρῶν Ἑλληνικῆς πολιτείας.

Ἐκ τῶν ἀνωτέρω καὶ ἐξ ἄλλων προηγουμένων ἐν τῷ Ἀσμοδαίῳ, πολλοὶ πιστεύουσι τὸν συντάκτην αὐτοῦ λίαν αὐστηρὸν τῶν προσώπων καὶ τῶν πράγματων τῆς Ἑλλάδος ἐπικριτὴν. Τοῦτο εἶναι πλάνη. Ὁ Ἀσμοδαῖος, φιλόσοφος ὢν καὶ εἰς τῶν μᾶλλον ἐπιτυχόντων μαθητῶν τοῦ σοφοῦ τῷ ὄντι Μεφιστοφελούς, βλέπει τὰ πράγματα ἀπὸ περιωπῆς. Τὰ πράγματα εὐρίσκει ἄθλια, εἶναι ὅμως λίαν ἐπιεικῆς πρὸς τὰ πρόσωπα, τὰ ὅποια εἶναι οὕτως εἰπεῖν θύματα τῶν πραγμάτων, ἤτοι τῶν περιπτώσεων. Ἡ κοινωνία ἢ κατὰ μεγίστην πλειοψηφίαν ἀπαρτίζουσα

σήμερον τὴν κυβερνώσων τάξιν ἐν Ἑλλάδι δὲν ἠδύνατο νὰ ἦναι ἄλλοιχ, διότι, ὡς πολλάκις εἶπομεν, ἡ φύσις δὲν κάμνει πηδήματα. Κοινωνία πρὸ ὀλίγου ἔτι τουρκοκρατούμενη, καταδεδικασμένη εἰς πτωχείαν, ἐξευτελισμὸν, ἀμάθειαν καὶ ἀσικτικὴν δουλείαν, μὴ δυναθεῖσα ἐπομέμως νὰ συμβαδίση μετὰ τῆς ἀναγεννωμένης Εὐρώπης καὶ ν' ἀναπτύξη οὐδὲν ἐκπολιτευτικόν, πολιτικὸν ἢ κοινωνικὸν στοιχεῖον σπουδαῖον, δὲν ἠδύνατο ἐξαιπίνης νὰ μεταβληθῆ εἰς κοινωνίαν ἀνεπτυγμένην ἀπὸ μιᾶς ἡμέρας εἰς ἄλλην, διότι κακοενεδύθη τὴν εὐρωπαϊκὴν στολήν καὶ κακομετέφρασε τὰ στοιχεῖα τῶν ἐπιστημῶν, τὰ συντάγματα, τοὺς κανονισμοὺς, καὶ τὰ μυθιστορήματα τῶν εὐρωπαϊκῶν.

Ὡς παρρηθεῖ ὁ σεβαστὸς ἡμῶν διδάσκαλος Μεφιστοφελῆς εἰς τὴν πρό τινας ἐνταχθεῖ δημοσιευθεῖσαν περιγραφὴν ἐνός βασιλικοῦ χοροῦ, ἡ Ἑλληνικὴ κοινωνία εἶναι κοινωνία μετημφισμένων. Ἄλλ' ἡ μεταμφίεσις, δηλαδὴ ἡ μασκαράδα, δὲν δύναται ν' ἀποδώσῃ τι σπουδαῖον. Ἡ κοινωνία αὕτη ἐγκατέλιπε τὸν ἐγγώριον πολιτισμὸν τῆς, τὸν ἔχοντα τινὰ καλὰ καὶ σπουδαῖα, τὸν στηριζόμενον ἐπὶ ἀρχαίων θρησκευτικῶν καὶ οἰκογενειακῶν παραδόσεων, χωρὶς νὰ ἐνδυσθῆ εἰσέτι τὸν εὐρωπαϊκὸν πολιτισμὸν, καὶ διὰ τοῦτο παρουσιάζει ἤδη τάξιν ὀλόκληρον ἀνθρώπων κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἥττον φραγκοφορεμένων, οἵτινες ἐκτός τινων σεβαστῶν ἐξαιρέσεων, παρουσιάζουσι κρᾶμα τι εἰδεχθὲς δυτικῶν καὶ ἀνατολικῶν ἐλαττωμάτων. Τοιαύτη κυβερνώσων τάξις, ἔχουσα ἐλεύθερον καὶ ἀκώλυτον στάδιον ἐνεργείας διὰ τῶν δημοκρατικῶν τοῦ τύπου θεσμῶν, ἦτο ἐπόμενον νὰ παραγκωνιθῆ ὅ,τι τυχὸν δικακεκριμένον καὶ ἠθικὸν στοιχεῖον ἔχει ὁ τόπος, καὶ ν' ἀπολήξῃ εἰς ὅ,τι ἀπέληξεν, εἰς τὴν ἐξωτερικὴν, οικονομικὴν καὶ κοινωνικὴν χρεωλοπίαν, ἧτις κατέστησεν ἐντὸς ὀλίγων ἐτῶν, ὡς μὴ ὤφειλε, τὴν χώραν ταύτην οἷον τὴν ἀποκκεῖ ἡ Ἐφημερίς τῆς Βοστώνης, χώραν «ἐν πολλοῖς καταφρονητέαν».